

МВС УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Слідче управління Головного Управління Національної поліції
в Херсонській області

73000, м. Херсон, вул. Лютеранська, 4

тел. (0552) 45-92-16

ПОВІДОМЛЕННЯ

про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених
ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2, ч.1 ст. 263 КК України

м. Миколаїв

02.06.2023

Слідчий у кримінальному провадженні - старший слідчий СВ відділення поліції № 1 Каховського районного відділу поліції ГУНП в Херсонській області майор поліції Салівончик Тетяна Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000463 від 12.10.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2, ч.1 ст. 111-2, ч. 4 ст. 185 ч. 1 ст. 263 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ткаченку Ігорю Валентиновичу,
15.10.1962 року народження, уродженцю
міста Херсон Херсонської області,
українцю, громадянину України,
зарєстрований: місто Херсон, вулиця
Покришева, будинок 49, корпус 1, квартира
120, раніше не судимому, депутатом не
являється

про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України кваліфікуючими ознаками якого є умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб;

- ч. 1 ст. 263 КК України кваліфікуючими ознаками якого є придбання, зберігання бойових припасів без передбаченого законом дозволу.

Так, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі – рф) 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, рф та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними

документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається рф та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет

України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

22 лютого 2022 року президент рф направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент рф публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці збройних сил рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні та адміністративні кордони України в Харківській, Херсонській, Сумській, Чернігівській, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє 02.05.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 01.05.2023 №254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено дію воєнного стану з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по 11.11.2022 - по дату де окупації міста Херсона, на всій території України введено та діяв правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням рф військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо

вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Окупаційна адміністрація рф – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями збройних сил рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Внаслідок російського військового вторгнення з 24.02.2022 повністю зупинено судноплавство по річці Дніпро та в Чорному морі, зупинений експорт продукції через блокаду морських та річкових портів, припинена діяльність вантажовідправників, що використовували логістичні можливості річкової інфраструктури, припинено здійснення перевалки, зберігання та обробки вантажів і суден в річкових портах, видобування річкового піску.

Разом з цим, 06.08.1993 зареєстровано Приватне акціонерне товариство «Судноплавна компанія «Укррічфлот», код ЄДРПОУ 00017733 (далі - АСК «Укррічфлот»).

Основним видом економічної діяльності АСК «Укррічфлот» є будівництво суден і плавучих конструкцій, вантажний річковий транспорт, пасажирський річковий транспорт, допоміжне обслуговування водного транспорту, ремонт і технічне обслуговування суден і човнів.

До сфери управління та складу структурного підрозділу Дирекції з управління портами Південного регіону АСК «Укррічфлот», входять території, будівлі та споруди, розташовані за адресами: м. Херсон, Одеська Площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1.

В кінці квітня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено Ткаченко Ігор Валентинович, 15.10.1962 року народження, будучи

громадянином України, знаходячись в місті Херсон Херсонської області, достовірно знаючи про окупацію території Херсонської області, діючи умисно, на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішень та дій держави-агресора рф, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора рф по встановленню на території м. Херсона та Херсонської області органів влади, установ та організацій держави-агресора рф, прийняв пропозицію невставлених досудовим розслідуванням представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф та зайняв посаду директора так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», розташованого на території АСК «Укррічфлот» за адресою: м Херсон, Одеська площа, 6, м. Херсон, Карантинний острів, 1, після чого почав здійснювати управління, організацію роботи підприємства шляхом набору працівників до так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт».

Окрім цього, Ткаченко І.В., з метою завдання шкоди Україні, діючи в підтримку рішення окупаційної адміністрації рф так званої «Херсонской ВГА» (мовою оригіналу) 20.06.2022 на базі об'єктів, розташованих за адресами: м. Херсон, Одеська Площа, 6 та м. Херсон Карантинний острів, 1, що входять до сфери управління АСК «Укррічфлот», здійснив реєстрацію в окупаційних органах держави-агресора рф так зване «Державне унітарне підприємство «Херсонський річковий порт» (мовою оригіналу - ГОСУДАРСТВЕННОЕ УНИТАРНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ «ХЕРСОНСКИЙ РЕЧНОЙ ПОРТ») та його очолив.

Перебуваючи на посаді директора підприємства, Ткаченко І.В., здійснюючи управління, організацію і забезпечення діяльності так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», знаходячись за адресою: м. Херсон, Одеська площа, 6 та Карантинний острів, 1, в період часу кінця квітня 2022 року по 11.11.2022, з метою завдання шкоди Україні, вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору рф, збройним формуванням рф та окупаційній адміністрації держави-агресора рф шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора рф, збройних формувань рф та окупаційної адміністрації рф, а саме використовуючи плав засоби АСК «Укррічфлот», а саме буксир-штовхач «Кодак» реєстровий номер SRU040221, рейдовий-буксир теплохід «Затон» реєстровий номер SRU020508, буксир «Рица» реєстровий номер SRU020504, що розташовувались на причалі за адресою: м. Херсон, Одеська площа, 6 та Карантинний острів, 1, організував буксирування барж з військовою технікою держави-агресора рф, а також перевезення з території Карантинного острова, 1 у м. Херсоні, до м. Гола Пристань Херсонської області та з м. Гола Пристань Херсонської області до м. Херсон військової техніки держави-агресора рф.

Крім того, перебуваючи на посаді директора так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» Ткаченко І.В., діючи умисно, з метою завдання шкоди Україні та підтримки рішень окупаційної адміністрації держави-агресора, а саме указу так званого «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» № 027-р від 23.05.2022, яким

затверджено на території Херсонської області обіг національної валюти держави-агресора рф російського рубля, проведення безготівкових операцій суб'єктами господарювання в російських рублях та конвертацію української гривні в російський рубль, 06.07.2022 в так званому «додатковому офісі № 235 «Херсонський» ПАТ «Промсвязьбанк» організував відкриття розрахункового рахунку так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» № 40807810000000001172 у валюті – російський рубль, а також у невстановлений досудовим розслідування час, але не пізніше 01.08.2022 в так званому «Філіалі № 4 Коммерческого Банка «Международный Расчетный Банк» (мовою оригіналу) Ткаченко І.В. організував відкриття розрахункового рахунку так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» № 40502810840000097217 у валюті – російський рубль, а також в період з червня по жовтень 2022 року забезпечив організацію видачі заробітної плати працівникам так званого Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» у валюті держави-агресора – російському рублі, чим підтримував рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф щодо введення в обіг в м. Херсоні російського рубля як платіжного засобу та єдиної грошової одиниці на окупованій території м. Херсон для інтеграції в банківську систему російської федерації.

Окрім цього, Ткаченко І.В., перебуваючи на посаді директора так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», діючи за попередньою змовою з Поповим С.М., якого він в кінці квітня 2022 року призначив на посаду механіка транспортного відділу так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», здійснюючи управління, організацію і забезпечення господарської діяльності вказаного підприємства, знаходячись за адресою: м. Херсон, Одеська площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1, в період часу з кінця квітня 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) по 11.11.2022, з метою завдання шкоди Україні вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору рф, збройним формуванням рф та окупаційній адміністрації держави-агресора рф шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора рф, збройних формувань рф та окупаційної адміністрації рф, а саме:

- в кінці квітня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, з метою забезпечення діяльності так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» Ткаченко І.В. надав вказівку Попову С.М. здійснити незаконне вилучення у працівників АСК «Укррічфлот» транспортних засобів, що належать АСК «Укррічфлот». В подальшому, Попов С.М., діючи за попередньою змовою з Ткаченко І.В. висловив погрози щодо застосування насильства відносно Степанова Ю.О. та Полторацького С.В., які вони сприймали як реальну загрозу їх життю і здоров'ю, змусив Степанова Ю.О. перемістити 19.06.2022 автомобіль марки «SKODA OCTAVIA» номерний знак AE5592BK та 16.07.2022 Полторацького С.В. автомобіль «SKODA OCTAVIA A7» номерний знак BT8466CO на територію так званого «Державного унітарного підприємства

«Херсонський річковий порт» у м. Херсон, Одеська площа, 6, яке Ткаченко І.В. очолив;

- з метою надання допомоги інженерним військам держави-агресора російської федерації в облаштуванні понтонної переправи через р. Дніпро в районі смт. Антонівка міста Херсон, 12.08.2022 за службовою запискою механіка транспортного відділу так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» Попова С.М. від 12.08.2022, Ткаченко І.В. надав дозвіл на завантаження та транспортування 200 літрів дизельного палива з території так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6.

- з метою надання допомоги збройним силам держави-агресора російської федерації в облаштуванні понтонної переправи через р. Дніпро в районі смт. Антонівка міста Херсон, 19.08.2022 за службовою запискою механіка транспортного відділу так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» Попова С.М. від 19.08.2022, Ткаченко І.В. надав дозвіл на завантаження та транспортування 70 літрів дизельного палива з території так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6.

Також, Ткаченко І.В., перебуваючи на посаді директора так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою: м. Херсон, Одеська площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1, в кінці травня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, діючи за передньою змовою з Гетманським Олександром Анатолійовичем, якого він в кінці травня 2022 року призначив на посаду начальника служби охорони так званого Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації рішень та дій держави-агресора рф, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора рф по встановленню на території м. Херсона та Херсонської області органів влади, установ та організацій держави-агресора рф, з метою забезпечення діяльності так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», надав вказівку Гетманському О.А. здійснити набір охоронців та здійснювати керівництво роботою служби охорони, забезпечувати пропускний режим на територію так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», в тому числі транспортних засобів представників збройних формувань держави-агресора рф та окупаційної адміністрації держави-агресора рф.

Крім того, Ткаченко І.В., здійснюючи управління так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою: м. Херсон, Одеська площа, 6 та м. Херсон, Карантинний острів, 1, діючи спільно та за попередньою змовою з Гетманським О.А., в період часу з кінця травня 2022 року по початок листопада 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, вчинив умисні дії, спрямовані на

допомогу державі-агресору рф, збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора рф шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора рф та окупаційної адміністрації рф, а саме:

- з метою надання допомоги інженерним військам держави-агресора російської федерації в облаштуванні понтонної переправи через р. Дніпро в районі смт. Антонівка міста Херсон, Ткаченко І.В. 12.08.2022 за службовою запискою Попова С.М. надав вказівку Гетманському О.А. забезпечити пропуск з території так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6 невстановленого досудовим розслідуванням транспортного засобу з дизельним паливом у кількості 200 літрів;

- з метою надання допомоги збройним силам держави-агресора рф в облаштуванні понтонної переправи через р. Дніпро в районі смт. Антонівка міста Херсон, Ткаченко І.В. 19.08.2022 за службовою запискою Попова С.М. надав вказівку Гетманському О.А. забезпечити пропуск з території так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6 невстановленого досудовим розслідуванням транспортного засобу з дизельним паливом у кількості 70 літрів;

- з метою надання допомоги збройним силам держави-агресора рф у їх переміщенні по басейну річки Дніпро на території тимчасово окупованої території Херсонської області, Ткаченко І.В. надав вказівку Гетманському О.А., забезпечити у період з початку вересня 2022 року по початок листопада 2022 року, більш точний час під час досудового розслідування не встановлено, охорону на території так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6, двох маломірних катерів, які використовували збройні сили держави-агресора рф;

- з метою забезпечення переміщення військової техніки, особового складу збройних сил рф та представників окупаційної адміністрації держави-агресора рф, Ткаченко І.В., надав вказівку начальнику служби охорони Гетманському О.А. забезпечити безперешкодний заїзд та виїзд техніки, транспортних засобів, представників збройних формувань рф та окупаційної адміністрації держави-агресора рф на територію так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт» за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6 та Карантинний острів, 1.

Окрім цього, Ткаченко І.В., перебуваючи на посаді директора так званого Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», діючи за попередньою змовою з Савінкіним Є.С., якого він до 01.07.2022, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, призначив на посаду заступника директора по експлуатації так званого «Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», здійснюючи управління, організацію і забезпечення господарської діяльності вказаного підприємства, знаходячись за адресою: м. Херсон, Карантинний острів, 1, в період з 01.07.2022 по 11.11.2022 діючи спільно і узгоджено з Савінкіним Є.С., з метою завдання шкоди Україні вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору, збройним

формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора рф шляхом підтримки дій та рішень держави-агресора рф, збройних формувань рф та окупаційної адміністрації рф, а саме забезпечив та організував виконання робіт з реконструкції вантажної баржі, а саме зміни її конструкції для забезпечення безперешкодного заїзду та виїзду військового автомобільного транспорту, якою в подальшому користувались військові формування держави-агресора рф.

Крім того, Ткаченко І.В., діючи в підтримку рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф - так званої «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», а саме розпорядження так званого «виконуючого обов'язки губернатора Херсонської області» № 105-р від 28.10.2022 «Про деякі заходи при евакуації з прибережної частини Херсонської області» про обов'язковий вивіз (евакуацію) підприємств, установ та організацій та товарно-матеріальних цінностей», на початку листопада 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, діючи за попередньою змовою з Савінкіним Є.С. та Поповим С.М. з метою забезпечення подальшої незаконної діяльності так званого Державного унітарного підприємства «Херсонський річковий порт», організував незаконне переміщення з території АСК «Укррічфлот» розташованого за адресою м. Херсон, Одеська площа, 6 та Карантинний острів, 1, на тимчасово окуповану частину лівобережжя Херсонської області, більш точне місце не встановлено досудовим розслідуванням, суден АСК «Укррічфлот», а саме: буксируштовхача «Кодак» реєстровий номер SRU040221, балансовою вартістю 11074457,72 гривень, рейдово-буксирного теплоходу «Затон», реєстровий номер SRU020508, балансовою вартістю 1192047,83 гривень, буксиру «Рица» реєстровий номер SRU020504, балансовою вартістю 1648780,12 гривень, а також транспортних засобів - автомобіля SKODA OCTAVIA номерний знак AE5592BK, середня ринкова ціна продажу якого згідно висновку експерта CE-19/122-23/270-AB складає 220874,50 гривень та SKODA OCTAVIA A7 номерний знак BT8466CO, середня ринкова ціна продажу якого згідно висновку експерта CE-19/122-23/268-AB складає 456376,44 гривень, трактора колісного «Т-150» номерний знак 12838BT, балансовою вартістю 26097,87 гривень, трактора колісного «К702-М», номерний знак 12840BT, балансовою вартістю 77000,00 гривень, автомобіля «ЗІЛ 133ГЯ Автокран 10-20-Т-С» номерний знак BT3217BC, балансовою вартістю 93500 гривень.

Таким чином, Ткаченко Ігор Валентинович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України – умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Крім того, Ткаченко Ігор Валентинович, переслідуючи прямий умисел, направлений на порушення встановленого законом порядку обігу бойових припасів, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій,

передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, без передбаченого законом дозволу, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, часу та місці, незаконно придбав бойові припаси, а саме: протипіхотні оборонні осколкові ручні гранати Ф-1 в кількості 2 штук, які відповідно до висновку експерта № СЕ-19/122-23/843-ВТХ є бойовими припасами військового призначення, придатними для здійснення вибуху, а також реактивний піхотний вогнемет, який відповідно до висновку експерта № СЕ-19/122-23/843-ВТХ є бойовим припасом, які у подальшому переніс до місця свого проживання за адресою: Херсонська область, місто Херсон, вулиця Покришева, будинок 49 корпус 1 квартира 120, де зберігав їх до моменту виявлення та вилучення 11.04.2023 працівниками поліції під час проведення обшуку за вищевказаною адресою.

Таким чином, Ткаченко Ігор Валентинович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 263 КК України – придбання, зберігання бойових припасів без передбаченого законом дозволу.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий СВ ВП №1
Каховського РВП
ГУНП в Херсонській області
майор поліції

Тетяна Олександрівна САЛІВОНЧИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні
- прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури
«04» серпня 2023 р.

Вадим Миколайович ПЕТРОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Ткаченка Ігоря Валентиновича

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1). прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2). виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3). підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про нову підозру мене повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручена, права підозрюваного роз'яснені.

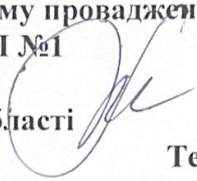
Підозрюваний _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Захисник _____
(прізвище, ініціали, підпис)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про нову підозру вручив:

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий СВ ВП №1
Каховського РВП
ГУНП в Херсонській області
майор поліції

 Тетяна Олександрівна САЛІВОНЧИК

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Конституція України
ТКАЧЕНКА ІГОРЯ ВАЛЕНТИНОВИЧА

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посылки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб

у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

«___» _____ 20__ року _____
(підпис) (прізвище, ініціали підозрюваного)

Старший слідчий СВ ВП № 1
Каховського РВП ГУНП
в Херсонській області
майор поліції

Тетяна САЛІВОНЧИК